

ע"פ 7440/16 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית, פלוני, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 7440/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
פלוני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלוני
4. פלונית

המשיבים:

בקשה לעיכוב ביצוע הכרעת הדין של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל, מ' יפרח
וג' רביד) בתפ"ח 26461-07-12 מיום 3.2.2016

כ"ט באלול התשע"ו (2.10.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד בועז קניג

בשם המבקש:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם המשיבה 1:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 9 שנים שנגזר על המבקש לאחר הרשעתו בעבירות מין בשלושה קטינים.

1. המבקש הורשע ביום 3.2.2016 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ג' נויטל, מ' יפרח וג' רביד) בביצוע שורת עבירות מין - אינוס; מעשים מגונים ומעשי סדום - בשלושה קטינים בני משפחה אחת, שעמה היו המבקש עמוד 1

ורעייתו בקשרי חברות קרובים. העובדות שלפיהן הורשע המבקש הן כדלקמן: בין השנים 1995-2001 היו המבקש ורעייתו בקשרי חברות עם אמם של הקטינים, שכללו ביקורים הדדיים, ארוחות שבת ובייליים משותפים בחוף הים שבעיר מגוריהם. באישום הראשון הורשע המבקש בביצוע עבירות של מעשה מגונה ואינוס ב-ל"י בעת שזו הייתה בת 9 ועד הגיעה לגיל 13. במסגרת מעשים אלה חיך המבקש את איבר מינו בישבנה של ל"י; נגע באזורים אינטימיים בגופה; חיך את איבר מינו בגופה בעודו מלמד אותה לשחות בים; וכמו כן במספר הזדמנויות בעת שזו ישנה במיטתה היה נכנס המבקש לחדרה, נוגע באיבר מינה מתחת לתחתוניה, ובמקרים מסוימים אף החדיר את אצבעותיו לתוך איבר מינה. בגדר האישום השני הורשע המבקש בעבירות של מעשים מגונים בל', שהיה באותה התקופה כבן 5 עד 8. נקבע כי בכמה מקרים המבקש הושיב את ל' על ברכיו ונגע באיבר מינו של ל' מעל לבגדיו. באישום השלישי הורשע המבקש בעבירות של מעשים מגונים ומעשי סדום ב-א"ס, הלוקה בתסמונת על הרצף האוטיסטי. נקבע כי בכמה הזדמנויות כשהיו בחוף הים נגע המערער באיבר מינה של א"ס לאחר שהפשיט את בגדיה, וכמו כן דרש ממנה שתיגע באיבר מינו. עוד נקבע כי במספר הזדמנויות החדיר המבקש את איבר מינו לפיה של א"ס. נוסף לכך הורשע המבקש בכך שבמספר הזדמנויות החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת של א"ס.

2. בגזר הדין עמד בית המשפט על החומרה היתרה הגלומה במעשיו של המבקש על רקע הפגיעה הקשה באוטונומיה של המתלוננים, בשלמות גופם ונפשם ובביטחונם האישי. נקבע כי דברים אלה מתחדדים בפרט משמדובר בשלושה קטינים בני אותה משפחה, שאביהם נפטר בסמוך להתרחשות המעשים, ובהיות המבקש חבר קרוב של המשפחה ודמות מרכזית בעולמם. נקבע כי במעשיו רמס המבקש את האמון שהקטינים ואמם רחשו לו. בית המשפט ציין כי רכיב נוסף של חומרה נלווה למעשי המבקש שעה שאלה נמשכו על פני שנים רבות, חלקם בתוך ביתם של הקטינים. עוד עמד בית המשפט על התכנון שקדם לביצוע העבירות; על הנזק שנגרם למתלוננים כתוצאה מהעבירות; על העובדה שהמבקש לא לקח אחריות על מעשיו; ועל כך שלא גילה סימפתיקה למתלוננים גם לא לאחר הכרעת הדין. לצד כל אלה, בבואו לגזור את דינו של המבקש בית המשפט הביא בחשבון את עברו הפלילי הנקי; את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות; את העובדה שהקשר עם המתלוננים ניתק זה מכבר; את גילו של המבקש - שהיום הוא אדם מבוגר בן 74 הסובל מבעיות רפואיות הדורשות טיפול; ואת הפגיעה האפשרית שתגרם לרעיית המבקש כתוצאה ממאסרו. בנתון לכל האמור, נגזרו על המבקש 9 שנות מאסר בפועל ופיצוי כספי למתלוננים בסכום כולל של 65,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר עליו ותשלום הפיצוי למתלוננים - היא הבקשה שלפניי. לדברי המבקש, יש לעכב את ביצוע העונש בעניינו עד להכרעה בערעור בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה. נטען כי המבקש נעדר עבר פלילי לחלוטין, וכי יש בעובדה זו כדי להוות אינדיקציה ברורה להיעדר מסוכנות מצדו. לדבריו, גם במהלך התקופה שעברה מאז ביצוע העבירות שבהן הורשע לא עבר המבקש עבירות נוספות - דבר התומך בטענה כי הוא אינו מסוכן. בהקשר זה ציין המבקש כי חלוף הזמן מאז קרות האירועים שבהם הורשע - בשנים 1995-2001 - מטה את הכף לטובת עיכוב ביצוע מאסרו, שכן אין דחיפות באכיפה מידית של העונש שנגזר עליו. עוד הוסיף המבקש כי לכל אורך משפטו הוא היה משוחרר ללא תנאים מגבילים, וכי הוא התייצב לכל הדיונים והתנהג ללא דופי. לטענתו, גילו המתקדם ומצבו הרפואי תומכים בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, שכן כניסתו לכלא עלולה להביא להחרפה קשה במצבו הרפואי. אשר לסיכויי הערעור טוען המבקש כי מדובר בערעור שמתמקד בחלקו העיקרי בשאלות משפטיות, ולכן סיכוייו טובים. את עיקר טענותיו הפנה המבקש להרשעתו באישום השלישי, מקום שבו המתלוננת א"ס לא העידה לפני בית המשפט בשל מצבה הרפואי. לבסוף ביקש המבקש לעכב את תשלום הפיצוי הכספי שהוטל עליו.

4. בדיון שנערך לפני התנגדה המשיבה לקבלת הבקשה, שכן לטענתה סיכוי הערעור אינם גבוהים. נטען כי אף בהנחה שטיעוני המבקש אשר לאישום השלישי יתקבלו, הסיכוי כי עונשו יופחת במידה כזו שהמבקש יספיק לרצות את מרביתו עובר להכרעה בערעור שהגיש - נמוכים. אשר לטענות המבקש בעניין הרשעתו באישום השלישי נטען כי אלו נדחו על ידי בית המשפט המחוזי. המשיבה הוסיפה כי מעשיו של המבקש דומים באופיים לגילוי עריות, נוכח ריבוי המתלוננים, טיב המעשים, משך התקופה והעובדה שמדובר בקטינים שהמבקש היה דמות מרכזית בחייהם. אשר לשיקולים לעיכוב ביצוע העונש נטען כי המבקש לא לקח אחריות על מעשיו; כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו; וכי לא נמצא קושי בכך שהמבקש ירצה את עונשו בדרך של מאסר בפועל, חרף הבעיות הבריאותיות שמהן הוא סובל. בהקשר זה ציינה המשיבה כי טיפול תרופתי המלווה בהשגחת שירות בתי הסוהר יכול לענות על הצרכים הרפואיים של המבקש. המשיבה הדגישה כי לא אחת מתלוננים בעבירות שבהן הורשע המבקש חושפים את תלונותיהם בחלוף שנים רבות מעת שבוצעו המעשים, ולפיכך במקרים רבים מעין אלה עומד לפני בית המשפט נאשם מבוגר, הסובל מבעיות רפואיות שונות. עובדה זו כשלעצמה אינה מצדיקה - לדעת המשיבה - את עיכוב ריצוי עונש המאסר של המבקש.

בא כוחו של המבקש הודיע במהלך הדיון כי הוא מותיר לשיקול דעת בית המשפט את עיכוב תשלום הפיצוי הכספי שהוטל על המבקש. לעניין זה ציינה המשיבה כי המתלוננים מתנגדים לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי הכספי; וכי אין להיעתר לבקשת המבקש גם בעניין זה.

5. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי החלטתי לקבלה. נקודת המוצא היא כי לנאשם שהורשע בפלילים לא עומדת עוד חזקת החפות ועליו לשאת בעונש באופן מידי (ע"פ 4263/14 נעא"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.6.2014)). עם זאת, בנסיבות מסוימות ניתן לעכב ביצועו של עונש מאסר, וזאת כתלות באיזון שבין השיקולים שנקבעו בעניין שוורץ שהם חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על המבקש; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש והתנהגותו במהלך המשפט; וכמו כן נסיבות אישיות ייחודיות לעניינו של המבקש (ע"פ 4818/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.6.2016); ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)). יישומם של שיקולים אלה מוביל לדעתי למסקנה כי דין הבקשה להתקבל וזאת גם אם אקבל את טענת המשיבה שלפיה אף אם יתקבלו טענותיו של המבקש הסיכוי כי עונשו יופחת במידה כזו שערעורו יתייתר לחלוטין - אינו מן הגבוהים, ואיני קובע מסמרות בעניין (השוו ע"פ 5385/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה יב (6.8.2013); ע"פ 8072/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.12.2006)). עם זאת, לשיטתי במקרה דנן גוברות הנסיבות האישיות של המבקש, ודברים אלה נכונים גם מקום שבו מדובר בעבירות חמורות מהסוג שבו הורשע המבקש (ראו למשל ע"פ 8072/06 הנזכר לעיל; ע"פ 11597/05 פלוני נ' מדינת ישראל (29.12.2005)). בבקשה שלפניי מדובר במבקש ללא עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי, דבר המעיד על היעדר המסוכנות הנשקפת ממנו. לעניין זה יש להתייחס לעובדה שהמבקש לא עבר עבירות נוספות מאז ביצוע העבירות שבהן הורשע, זאת בפרט בשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוען (כ-15 שנים). עוד בעניין הנסיבות האישיות של המבקש יש להדגיש את גילו המתקדם - 74 - ומצבו הרפואי, שכפי הנראה אינו שפיר. מובן שאין בכל אלה כדי לקבוע עמדה אשר לערעורו של המבקש בכל האמור לעונש שנגזר עליו, אולם יש בהם כדי להצדיק את עיכוב עונשו של המבקש לעת הנוכחית. לכך אוסיף כי המבקש ניהל את משפטו בבית המשפט המחוזי במשך תקופה ארוכה ללא שהיה נתון במעצר, והתייצב לכל הדיונים ללא שנטען לפניי כי היה בהתנהלותו כדי להקשות על ניהול המשפט (השוו ע"פ 5385/13 הנזכר לעיל, פסקה יד), וגם בכך יש כדי לתמוך בעיכוב ביצוע מאסרו עד להכרעה בערעור.

בצד האמור, משהמבקש הודיע כי הוא מותיר את הבקשה בעניין עיכוב ביצוע תשלום הפיצוי הכספי לשיקול דעת בית המשפט, ובשים לב לעמדת המתלוננים, לא ראיתי מקום לקבלה.

סוף דבר: הבקשה מתקבלת במובן זה שעונש המאסר בפועל יעוכב עד להכרעה בערעור.

המזכירות תקבע את הדיון בערעור לא יאחר מחודש פברואר 2017.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ז (6.10.2016).

ש ו פ ט
